

Така веднажъ ни каза най-голѣмиятъ. —
поредъ цѣлуна милитѣ сестри, —
— Да идемъ, викна, сетно време е, —
че тази напасть ще ни умори!

А ти се, майчице, разплака —
усѣти, какъ срѣдъ твоя свиденъ домъ,
стъблото, съ скръбъ поено, се заклати
и рухва вече старото гнѣздо.

